

Tak nějak jsme si zvykli, že máme prakticky neustále k dispozici elektrický proud. Výpadky jsou spíše výjimečné, byť ještě před pár desítkami let byly zcela běžné. A náš život se pomalu a potichu stal na elektřině naprosto závislý. Pakliže uspějí klimatičtí aktivisté se svými snahami a vizemi, vrátí se ony výpadky k nám zpět a stanou se běžnou součástí našich dnů.

Tak často dnes vzývané obnovitelné zdroje energie jsou krásná a bohulibávec. Jen maličkou vadu na kráse mají. Spolehnout se na ně lze jen opravdu limitovaně. S výjimkou vodní energie, ale ani tam to není stoprocentní (sucha či naopak velká voda). Jejich nekritičtí ctitelé by tedy měli natvrdo deklarovat, že holt je třeba kalkulovat s plošnými výpadky elektřiny, při troše smůly i dlouhodobějšími. Když bude zataženo a bezvětří, tak se pak za chvíli vypnou i agregáty v nemocnicích a co hůře (tedy pro některé), budeme moci zapomenout i na internet. Tohle proboha není horování proti energiím ze slunce či větru. Ty dnes již jsou a mohou být i v míře větší než dnes součástí

onoho energetického mixu. Jen je třeba apelovat na soudnost a na obyčejný rozum. A uvědomovat si meze, jež má zcela přirozeně každá technologie.

Dlouhodobější špatné počasí (viděno z pohledu obnovitelných zdrojů) může opravdu radikálně omezit jejich využití a efekt. A když bouchne nějaká ta obří sopka (jako např. v roce 1815 indonéska Tambora), tak se na rok či dva stane fotovoltaika dekorativním prvkem. A to takřka celoplanetárně. Tenkrát díky této katastrofě dostali Češi alespoň své Národní, tehdy Vlastenské museum. To totiž ještě měli svou šlechtu, která vytvořila fond, za nějž se měl uskutečnit nákup obilí, aby se zamezilo v Čechách hladomoru. A když mezitím riziko pominulo, sopečný prach pohnojil půdu, úroda byla naopak nadprůměrná a potravinový fond tedy ztratil smysl, tak ony finance dílem neprošustrovala, dílem nerozkradla (jak by se asi stalo dnes), ale vložila je do základů musea. Ale na to jsme už zapomněli. Dnes žijeme jinak, lépe a radostněji. A bez aristokracie, ale s politiky, z našich řad vzešlymi.

Základem jakékoli smysluplné energetické koncepce tedy musí být spolehlivé a stálé zdroje. A protože se nám uhlí nelíbí (což lze jistě pochopit a akceptovat), a plynu se s ohledem na rizikové dodavatele a závislost na nich bojíme (i s tím lze těžko polemizovat), tak nám vlastně zbývá jen to jádro. Zdroj také se svými riziky, jenže co je ale nemá. Zítřek asi bude patřit oněm „kapesním“ reaktorům. Těch už dnes po mořích plují celá hejna, aniž by to koho nějak rozrušovalo. A také se bude muset změnit státní přístup k povolování. Fúze, to je hudba budoucnosti, i přes současné úspěchy. Oněch „dvacet let“, za něž bude dosaženo zásadního pokroku, je už dlouhé dekády pohyblivým svátkem... A též nezapomínejme na to, že je-li atomová elektrárna jistou „parafrází“ na atomovou bombu, je ta fúzní na vodíkovou (omluva za nepřesnost a zjednodušení).

Při sledování projevů na klima-aktivistické scéně, i třeba po dočtení článku Jana Nádoby Kouzlo slibu v devětačtyřicátém čísle Respektu (a zejména jeho závěru), napadá jednoho jedna otázka: Jaképak mají

asi ti lidé vzdělání? Těžko říci, přírodovědné či technické sotva. I povrchní čtenář z textu vycítí, že s něčím tak fuj jako je jaderná energetika bychom se vůbec zaobírat neměli. A své energetické potřeby vyřešit jak jinak než právě obnovitelnými zdroji. Jenomže tihle lidé je ve skutečnosti vlastně diskreditují. Neprávem, ty zdroje si to nezaslouží, jsou v tom nevinně. Bohužel to aktivisté, a klima-aktivisté zvláště, se vzdělaností a znalostmi opravdu moc nepřehánějí. Většinou jsou absolventy oborů spíše snazších. Taková gender studia a další podobné povedené obory jsou pro (neo)marxistický pohled na svět úplně ideální, k poznání přírodních či technických zákonitostí ale mnoho nepřispívají... To jim však nebere na razanci ani na přesvědčení. Ne že by to ideologickou zaníceností nepřipomínalo podobné postavy z let čtyřicátých či padesátých (a tato podobnost není věru náhodná). Mohu-li použít citaci, tak věří, že takový Ohmův zákon se dá prostě přehlasovat. Demokraticky, samozřejmě.

Kdysi, když dnešní klima-aktivisté ještě nebyli na světě, se tradovala taková definice socialismu. Že je to totální vítězství ideologie nad zdravým rozumem. A tak při tom dnešním horlení může mít starší jedinec neodbytný pocit déjà vu. O všem, tedy i o jaderné energetice je možno i třeba vésti diskusi. Když tu ale opanuje kolektivní hysterie, ztrácí debata smysl a může býti než ke škodě. Příkladem budiž sousední Německo, druhdy pilíř Evropy. Vedle selhání ve vztahu k Rusku (a to je něco, co je hluboko zakořeněno v německé tradici) je tu i až extrémistický přístup k ochraně klimatu. (Který ovšem v konečném důsledku k oné potřebné ochraně spíše nepovede, naopak...) A jeho součástí je až sektářské odmítání jaderné energetiky. V téhle souvislosti se nechvalně vyznamenala Angela Merkel, svého času svazácká funkcionářka v Dederonii. A potom i kancléřka. Spolková vláda pod vedením CDU nejprve zrušila nesmyslné rozhodnutí vlády SPD a Zelených o zavírání atomových elektráren. Jenže pak přišla fukušimská havárie, vypukla hysterie a Frau Merkel coby bytostná populistka se na této vlně svezla. A původní stupidní rozhodnutí obnovila. A tak ekologicky hyper-

uvědomějí Němci vyrovnávali výkyvy obnovitelných zdrojů nikoli jádrem, leč také uhlím. O současných problémech s plynem ani nemluvě. Co dodat?

Nedovzdělanečkové všeho druhu nás radostně směřují k hodně velkým průšvihům. (Není to nic nového.) A tak se raději nabízím na dostavbu jaderných bloků věnujme seriózně a vybírejte uvážlivě, hlavně s ohledem na budoucnost. Nás a především dalších generací. A hlavně se nenechte zviklat agitátory a hlasateli lepších zítřků, aktivistické novináře na levém křídle z toho nevyjímaje.

| Josef Ježek, blogosvet.cz

■ ■ ■ ■ ■ (6 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena **zde**.

•

Vajo napsal:

29/12/2022 (09:26)

Všechny ty složité rozvahy o užitečnosti či škodlivosti občasných zdrojů energie jsou víceméně zbytečné. Stačilo by důsledně uplatňovat odpovědnost za odchylku a zrušit povinný výkup. Tedy vrátit se tam, kde jsme byli před přijetím „bursíkova“ zákona. V takovém prostředí se okamžitě ukáže užitečnost a použitelnost jednotlivých zdrojů.

Odpovědět